

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5739

гр. София, 02.08.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в закрито заседание на 02.08.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

като разглежда дело номер **7058** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по повод жалба подадена от О. Д. О., ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Ревизионен акт (РА) № Р – 22002219008363 - 091 – 001 от 12.02.2021 г., потвърден с решение № 1320 от 26.08.2020 г. на директор на Дирекция „ОДОП“ С..

Съгласно чл.229, ал.1, т.4 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК съдът спира производството, когато в същия или друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решение на спора. Разпоредбата изобщо не специфицира вида на обуславящото дело и функционалната степен на съда, пред който то е висящо.

Въпросите, по които е образувано дело С-1/2021г. са:

1. Съвместното тълкуване на чл.9 от Конвенция съставена на основание член К.3 от договора за Европейския съюз, за защита на финансовите интереси на Европейските общности и на разпоредбата на чл.273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност допуска ли в хармонизираната област на ДДС национален правен инструмент като предвидения в националната разпоредба на чл.19, ал.2 от ДОПК, прилагането на който води до последващо пораждаване на солидарна отговорност на данъчно незадължено физическо лице, което не е платец на ДДС, но недобросъвестното поведение на което е довело до неплащане на ДДС от данъчнозадълженото юридическо лице, което е платец на ДДС?
2. Допуска ли тълкуването на тези разпоредби и прилагането на принципа на пропорционалност националният правен инструмент, отразен в разпоредбата на чл.19, ал.2 от ДОПК, и по отношение на начислените лихви върху неплатения в срок от данъчнозадълженото лице ДДС?
3. Противоречи ли на принципа на пропорционалност националният правен

инструмент,отразен в разпоредбата на чл.19, ал.2 от ДОПК, в ситуация при която закъснялото плащане на ДДС, което е довело до олихвяването на задължението за ДДС, не се дължи на поведението на данъчно незадълженото физическо лице, а на поведение на друго лице или на проявлението на обективни обстоятелства?

Съдът, като съобрази, че с ревизионния акт, предмет на първоинстанционния процес, е реализирана отговорността на ревизираното лице по чл. 19 от ДОПК, а поставените на Съда на ЕС въпроси се отнасят до принципната допустимост и обхвата на тази отговорност, намира, че цитираното дело на СЕС (което е висящо) е преюдициално по правото за решаване на настоящия спор и е налице основание за спиране на настоящето производство.

В случая предпоставките за спиране по чл.229, ал.1, т.4 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК са изпълнени. Образувано е дело пред СЕС по въпроси, свързани с предмета и правилното решаване на настоящия спор, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА производството по адм.д. №7058/21г. по описа на АССГ до произнасяне на Съда на ЕС по образуваното дело С-1/2021г. по преюдициално запитване на Административен съд (АС) В. Т. с определение №326 от 18.11.2020г. по адм.д.№ 621 по описа за 2019г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО за спиране подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: